

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden — Nederländerna) — X mot Minister van Financiën

(Mål C-302/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 43 EG — Personbilar — Användning i en medlemsstat av en personbil som registrerats i en annan medlemsstat — Skatt som tas ut på detta fordon i den första medlemsstaten när det tas i bruk på allmän väg samt i den andra medlemsstaten när det registreras — Fordon som den berörda medborgaren använder såväl för privat bruk som för resor från ursprungsmedlemsstaten till arbetsplatsen belägen i förstnämnda medlemsstat)

(2014/C 39/09)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Minister van Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Hoge Raad der Nederlanden — Tolkning av artiklarna 21, 45, 49 och 56 FEUF — Nationella bestämmelser i vilka det föreskrivs en registreringsavgift första gången ett fordon tas i bruk på allmän väg — Avgift som ska erläggas av en person som är bosatt i två medlemsstater, inbegripet den berörda medlemsstaten, och som använder sitt fordon stadigvarande — Fordon som är registrerat i den andra medlemsstaten — Båda medlemsstaters utövande av sin respektive rätt att påföra skatter och avgifter

Domslut

Artikel 43 EG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning enligt vilken skatt påförs första gången en personbil, som redan har beskattats i en annan medlemsstat på grund av registrering där, tas i bruk på allmän väg, när detta fordon huvudsakligen är ämnat att faktiskt och varaktigt användas i dessa två medlemsstater eller de facto används på detta sätt, förutsatt att denna skatt inte är diskriminerande.

⁽¹⁾ EUT C 287 av den 22.9.2012

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 28 november 2013 — Europeiska unionens råd mot Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, Europeiska kommissionen

(Mål C-348/12 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Restriktiva åtgärder mot Islamiska republiken Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Åtgärderna riktas mot den iranska olje- och gasindustrin — Frysning av tillgångar — Motiveringsskyldighet — Skyldighet att motivera att åtgärden är välgrundad)

(2014/C 39/10)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Bishop och R. Liudvinaviciute-Cordeiro)

Övriga parter i målet: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran (ombud: F. Esclatine och S. Perrotet, avocats), Europeiska kommissionen (M. Konstantinidis och E. Cujo)

Saken

Överklagande av den dom som meddelats av tribunalen (fjärde avdelningen) den 25 april 2012 i mål T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, genom vilken tribunalen, såvitt avser Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, ogiltigförklarade rådets beslut 2010/413/Gusp av den 26 juli 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av gemensam ståndpunkt 2007/140/Gusp (EUT L 195, s. 39), rådets genomförandeförordning (EU) nr 668/2010 av den 26 juli 2010 om genomförande av artikel 7.2 i rådets förordning (EG) nr 423/2007 om restriktiva åtgärder mot Iran (EUT L 195, s. 25), rådets beslut 2010/644/Gusp av den 25 oktober 2010 om ändring av beslut 2010/413 (EUT L 281, s. 1) och rådets förordning (EU) nr 961/2010 av den 25 oktober 2010 om restriktiva åtgärder mot Iran och om upphävande av förordning (EG) nr 423/2007 (EUT L 281, s. 1) — Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik — Restriktiva åtgärder som vidtagits mot Iran i syfte att hindra kärnvapenspridning — Förteckning över de personer, organ och enheter vilkas penningmedel omfattas av en åtgärd i form av frysning — Felaktig rättstillämpning — Upptagande till sakprövning — Ställning som regeringsorgan för den enhet som avses — Huruvida ett sådant organ kan åberopa skyddet för de grundläggande rättigheterna — Bevisbörla

Domslut

1. Den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 25 april 2012 i mål T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co. mot rådet, upphävs.
2. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co. Tehrans talan om ogiltigförklaring ogillas.

3. Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som Europeiska unionens råd förorsakats i såväl första som andra instans.
4. Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader i såväl första som andra instans.

(¹) EUT C 287, 22.09.2012.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 november 2013 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Förenade kungariket) — Dixons Retail plc mot Commissioners for her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-494/12) (¹)

(Direktiv 2006/112/EG — Mervärdesskatt — Leverans av varor — Begrepp — Bedräglig användning av ett bankkort)

(2014/C 39/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Dixons Retail plc

Motpart: Commissioners for her Majesty's Revenue and Customs

Saken

Begäran om förhandsavgörande — First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Tolkning av artiklarna 14.1 och 73 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s.1) — Begreppet leverans av varor — Leverans efter köp som genomförts genom otillåtet och bedrägligt bruk av kreditkort

Domslut

Artiklarna 2 led 1, 5.1 och 11 A.1 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, och artiklarna 2.1 a, 14.1 och 73 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, ska tolkas så, att

under sådana förutsättningar som är aktuella i målet vid den nationella domstolen, utgör en fysisk leverans av en vara till en köpare, som på ett bedrägligt sätt använder ett bankkort som betalningsmedel, en "leverans av varor", i den mening som avses i de ovannämnda artiklarna 2 led 1, 5.1, 2.1 a och 14.1. I samband med en sådan leverans ska tredje mans betalning enligt ett avtal mellan tredje man och varuleverantören, genom vilket tredje man har åtagit sig att betala varuleverantören för varor som denne sålt till köpare som använder ett bankkort som betalningsmedel, anses utgöra ett "vederlag", i den mening som avses i de ovannämnda artiklarna 11 A.1 a och 73.

(¹) EUT C 26, 26.1.2013.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad (Nederländerna) den 21 november 2013 — Staatssecretaris van Financiën mot Fiscale Eenheid X NV cs

(Mål C-595/13)

(2014/C 39/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Staatssecretaris van Financiën

Motpart: Fiscale Eenheid X NV cs

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 13 B d.6 i sjätte direktivet (¹) tolkas så, att ett företag som har bildats av fler än en investerare enbart i syfte att investera det anskaffade kapitalet i fastigheter, kan anses utgöra en särskild investeringsfond i den mening som avses i det direktivet?
2. Om fråga 1 besvaras jakande, ska artikel 13 B d.6 i sjätte direktivet tolkas så, att med uttrycket "förvaltning" även ska avses den faktiska användning av företagets fastigheter som har lagts ut på tredje man?

(¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28)